

B I U L E T Y N
Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego

Warszawa, 10 lipca 1954 r. Nr 15 (60) Poz. 91 — 95

TREŚC:

OKOLNIKI

PISMA OKOLNE

91.

OKOLNIK Nr 36

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO DEPARTAMENT ZATRUDNIENIA I PŁAC

z dnia 15 czerwca 1954 r.

w sprawie przydzielania prac maszynistom sprzętu w okresie chwilowego braku frontu robót.

W związku z niewłaściwą gospodarką kadrą maszynistów i brygadzistów sprzętu przypomina się o konieczności ścisłego przestrzegania zarządzenia nr 118 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 20 maja 1952 r. w sprawie obowiązku utrzymania stałych załóg maszynistów sprzętu ciężkiego, oraz trybu powoływania i odwoływania brygadzistów i maszynistów (Biuletyn M.B.Przem. nr 7, poz. 47).

W wielu przypadkach stosuje się również praktykę zwalniania maszynistów sprzętu w okresie przejściowego braku frontu robót, w wyniku czego pogłębia się istniejący deficyt kadry maszynistów. W związku z powyższym, w celu zapobieżenia dalszemu nieuzasadnionemu odpływowi maszynistów, ustala się, co następuje:

1. Maszyniści klasy I i II wszelkiego rodzaju sprzętu oraz maszyniści klasy III sprzętu ciężkiego nie mogą być zwalniani z pracy z powodu chwilowego braku frontu robót.

2. Maszynistom klasy I i II wszelkiego rodzaju sprzętu oraz maszynistom klasy III sprzętu ciężkiego należy w okresie chwilowego braku frontu robót (np. w okresie zimowym) przydzielać prace zastępcze.

3. Przydzielanie pracy zastępczej winno być każdorazowo uzgodnione z zainteresowanymi. Należy dążyć do przydzielania maszynistom pracy odpowiadającej ich kwalifikacjom, możliwościom i zainteresowaniom. W zasadzie należy zapewnić maszynistom zarobek w/g dotychczasowej stawki zasadniczej. W wyjątkowych przypadkach, można maszynistów zatrudniać, za ich zgodą, przy pracach niżej kwalifikowanych od ich osobistego zaszeregowania, jednak nie niżej niż o 2 kategorie.

DYREKTOR GENERALNY

Inż. St. Bęć

92.

OKOLNIK Nr 38

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO DEPARTAMENT PLANOWANIA

z dnia 16 czerwca 1954 r.

w sprawie sprawozdawczości statystycznej przedsiębiorstw budowlano-montażowych budownictwa przemysłowego.

W związku z § 39 instrukcji Nr 39 Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie sprawozdawczości statystycznej uspołecznionych przedsiębiorstw budowlano-montażowych oraz jednostek prowadzących roboty budowlano-montażowe systemem gospodarczym, zatwierdzonej przez Prezesa Rady Ministrów dnia 2 marca 1954 r. za Nr GJd 555/54, zwanej w dalszym ciągu okólnika „instrukcją Nr 39" — polecam, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki organizacyjne budownictwa przemysłowego, które planują swoją działalność zgodnie z instrukcją, stanowiącą załącznik do zarządzenia Nr 28 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 15 marca 1954 r. w sprawie zasad i trybu sporządzania planu techniczno-ekonomicznego państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych na 1954 r. — obowiązane są sporządzać z tej działalności sprawozdania według wzorów wymienionych w §§ 2 i 3 instrukcji Nr 39.

2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, należy opracowywać i przekazywać zgodnie z zasadami ustalonymi w instrukcji Nr 39 oraz stosownie do wyjaśnień dodatkowych, zawartych w instrukcji wykonawczej zatwierdzonej przez Główny Urząd Statystyczny dnia 5 czerwca 1954 r. za Nr 6610 i załączonej do niniejszego okólnika.

§ 2. 1. Zjednoczenia (przedsiębiorstwa) ustalą, czy podległe im jednostki sprawozdawcze będą składały sprawozdania wewnętrzne, które mają stanowić podkładki do sprawozdań składanych przez zjednoczenie, na formularzach według wzorów załączonych do instrukcji Nr 39, czy na formularzach wewnętrznej sprawozdawczości operatywnej.

Wzory wewnętrznej sprawozdawczości operatywnej wymagają zatwierdzenia przez Główny Urząd Statystyczny zgodnie z postanowieniami uchwały Nr 513 Prezydium Rządu z dnia 1 lipca 1952 r. w sprawie trybu zatwierdzania wewnętrznych prac statystyczno-sprawozdawczych (Monitor Polski Nr A-62, poz. 869).

2. W zależności od warunków lokalnych, zjednoczenia (przedsiębiorstwa) ustalą dla podległych sobie jednostek sprawozdawczych takie terminy składania wymienionych w ust. 1 sprawozdań, które zabezpieczą zjednoczeniom (przedsiębiorstwom) odpowiedni czas na sporządzenie i przesłanie do jednostki nadrzędnej własnych sprawozdań, przy zachowaniu obowiązujących terminów.

§ 3. 1. Przez terminy złożenia sprawozdań, o których mowa w instrukcji Nr 39, oraz w objaśnieniach dodatkowych, stanowiących załącznik do niniejszego okólnika, należy rozumieć datę wpływu sprawozdania do odbiorcy.

2. W przypadkach wyjątkowych, uzasadnionych istotnymi potrzebami, Dyrektor Departamentu Planowania może skrócić określony w instrukcji Nr 39 termin złożenia poszczególnych sprawozdań.

Skrócenie terminu może być stosowane tylko doraźnie w odniesieniu do jednego okresu sprawozdawczego.

3. Odpowiedzialność za terminowe przesyłanie sprawozdań do jednostek nadrzędnych ponoszą kierownicy komórek planowania jednostek sprawozdawczych.

§ 4. Działy planowania jednostek sprawozdawczych prowadzą ewidencję zawierającą obowiązujące terminy składania sprawozdań oraz daty ich wpływu, a właściwe rzeczowo działy kontrolują kompletność i prawidłowość sporządzenia sprawozdań.

§ 5. Sprawozdawczość wynikającą z innych instrukcji Głównego Urzędu Statystycznego uregulują właściwe departamenty (centralne zarządy) po uprzednim uzgodnieniu z Departamentem Planowania.

§ 6. Sprawozdawczość wewnątrz-resortową ureguluje odrębne zarządzenie.

§ 7. Okólnik wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1954 r.

Jednocześnie uchyla się okólnik Nr 19 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 17 kwietnia 1953 r. w sprawie sprawozdawczości statystycznej przedsiębiorstw budowlano-montażowych oraz biur projektów budownictwa przemysłowego — w części dotyczącej sprawozdawczości przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

w/z MINISTRA **Inż. St. Pietrusiewicz**
Podsekretarz Stanu

Załącznik do okólnika Nr 38 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 16 czerwca 1954 r.

INSTRUKCJA WYKONAWCZA

do instrukcji Nr 39 Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie sprawozdawczości statystycznej przedsiębiorstw budowlano-montażowych budownictwa przemysłowego.

OBJAŚNIENIA DODATKOWE

do sprawozdania z wykonania planu produkcji budowlano-montażowej.

WZÓR B-1

1. W rubrykach: 8, 10, 11, 12, 13 i 14 oraz w poz. 2 działu II-go sprawozdania B-1, należy wykazywać wyłącznie wartości robót wykonanych na budowach objętych planem rocznym jednostki sprawozdawczej, bądź włączonych do planu zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W przypadku wykonania produkcji pozaplanowej, względnie robót pokrywanych ze środków obrotowych przedsiębiorstwa, tę część wykonanej produkcji należy wykazać oddzielnie pod sprawozdaniem z wykonania planu produkcji.

2. W przypadkach, gdy w ramach zleceń realizowanych przez przedsiębiorstwa część robót wykonywana jest przez jednostki wykonawcze o charakterze spółdzielczym — wartość tych robót traktowana jest jako wykonawstwo siłami obcymi i należy ją wykazywać w rubryce 12 sprawozdania B-1. Wartość ta nie może być zaliczana do wartości produkcji wykonanej siłami własnymi wykazywanej w rubrykach 8, 10 i 11.

3. W odniesieniu do inwestycji własnych wykonywanych siłami własnymi wartość produkcji wykazywanej w rubrykach 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 i 14 należy ustalać tak samo jak przy robotach wykonywanych na zlecenie jednostek obcych, tzn. w oparciu o faktury wystawione na podstawie cen kosztorysowych.

4. Wartość produkcji wykazywaną w rubryce 8-ej, która określa stopień wykonania planu zatwierdzonego dla jednostki sprawozdawczej na m-c sprawozdawczy, oblicza się jako różnicę wartości produkcji wykonanej od początku roku do końca m-ca sprawozdawczego i wartości wykazanej w rubryce 11 sprawozdania B-1 na koniec miesiąca poprzedniego.

Np.:	Udokumentowana wartość robót wykonanych od początku roku do końca m-ca sprawozdawczego	12.350 tys. zł.
	udokumentowana wartość robót wykazana w rubryce 11-ej sprawozdania za miesiąc poprzedni	8.050 „ „
	wartość robót do wykazania w rubryce 8-ej sprawozdania za m-c sprawozdawczy	4.300 „ „

5. W przypadkach dużych rozbieżności pomiędzy wartością produkcji obliczoną w sposób podany w p. 4 i rzeczywistym wykonaniem na placach budów, należy w rubryce 8-ej sprawozdania B-1 wykazać kwoty obliczone zgodnie z punktem 4-ym, a do sprawozdania B-1 dołączyć zwięzłe uwagi omawiające przyczynę powstania rozbieżności z podaniem kwoty odpowiadającej rzeczywistemu wykonaniu w miesiącu sprawozdawczym i odniesieniem różnic do miesięcy, których dotyczą.

6. Dokumenty zastępcze obejmujące wartość robót niezafakturowanych należy sporządzać zgodnie z przepisami § 57 Instrukcji Nr 39 GUS i ustaleniami okólnika Nr 70 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 15 września 1952 r.

Wykazy dokumentów zastępczych sporządzane wg wytycznych zawartych w piśmie okólnym Nr 4 Departamentu Planowania z dnia 6 listopada 1952 r. należy załączać do egzemplarza sprawozdania przeznaczonego dla Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego.

Zwraca się uwagę, że potwierdzenie inwestora na dokumentach zastępczych, należy uzyskiwać w terminie obowiązującym dla fakturowania, to znaczy do dnia 8-go każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.

Ponadto w odniesieniu do każdego dokumentu zastępczego, należy podawać ustalony termin zamiany danego dokumentu na fakturę.

7. W dziale II sprawozdania B-1 należy we wszystkich rubrykach pozycji 3 (liczba jednostek) wstawić znaki „x".

8. W egzemplarzu sprawozdania przeznaczonym dla Ministerstwa należy dodatkowo wykazywać wg zjednoczeń:

a) jaka wartość produkcji wykonanej przez wozaków została objęta rubryką 11-ą (wykonanie od początku roku),
b) wartości materiałów zleceniodawcy wbudowanych siłami własnymi (podział kwoty wykazanej w rubryce 11-a).

9. Centralne zarządy oraz Zjednoczenie Budowy Pieców Przemysłowych i Zjednoczenie Robót Zmechanizowanych obowiązane są do sporządzania załącznika (wzór B-1) obejmującego wykonanie planu produkcji na budowach kluczowych, których lista ustalona została załącznikiem Nr 7 do Uchwały Nr 958 Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1953 r.

Zjednoczenie Przemysłowe Budowy Huty im. Lenina nie sporządza omawianego załącznika, a jedynie na egzemplarzu sprawozdania B-1 zasadniczego podaje dane dotyczące poszczególnych podwykonawców w sposób ustalony poniżej.

Omawiany załącznik należy przesyłać w 1 egzemplarzu do Departamentu Planowania M.B.Przem. w terminie do dnia 15-go następnego miesiąca po miesiącu sprawozdawczym (tzn. łącznie z zasadniczym sprawozdaniem B-1).

W załączniku obejmującym budowy kluczowe sporządzanym na wzorze B-1 nie wypełnia się rubryki 6 działu I oraz działu II ani dodatkowych ramek umieszczonych na formularzu.

Dla każdej budowy kluczowej prowadzonej w trybie generalnego wykonawstwa należy wykazywać w poszczególnych rubrykach łączne wartości dotyczące generalnego wykonawstwa, a następnie poniżej podawać wartości dotyczące sił własnych oraz poszczególnych podwykonawców (dla każdego podwykonawcy oddzielną pozycją).

Łączna suma sił własnych i podwykonawców winna równać się pozycji pierwszej — generalnemu wykonawstwu.

Dla budów prowadzonych w trybie bezpośredniego wykonawstwa, względnie podwykonawstwa poszczególni wykonawcy sporządzają załącznik dla robót wykonywanych siłami własnymi.

Zwraca się uwagę, że wartości wykazane w sprawozdaniu podwykonawcy i generalnego wykonawcy dotyczące tych samych robót winny być bezwzględnie zgodne ze sobą. W tym też celu jednostki podwykonawcze (na placu budowy) obowiązane są do uzyskania na sprawozdaniu z budowy kluczowej potwierdzenia przez generalnego wykonawcę zgodności kwot wykonanej produkcji. W przypadku rozbieżności (szczególnie dla celów premiowych) Ministerstwo przyjmować będzie stopień wykonania planu wynikający ze sprawozdania generalnego wykonawcy.

OBJAŚNIENIA DODATKOWE

do sprawozdania z wykonania planu robót budowlano-montażowych wg zleceniodawców.

WZÓR B-1a

1. Rubrykę 3-cią formularza należy wypełniać zgodnie z ustaleniem § 7 pkt 3 okólnika Nr 30, Departamentu Planowania z dnia 15 maja 1954 r. w sprawie trybu dokonywania zmian w programie produkcji w 1954 r.

Rubryki 2 i 3 należy wypełniać dla wszystkich inwestorów centralnych wymienionych w planie rocznym zjednoczenia (przedsiębiorstwa) mimo, że dla niektórych z nich nie wykonywano robót w okresie sprawozdawczym.

2. W rubryce 5-ej formularza należy wpisywać kwoty produkcji wg przekroju planu rocznego (formularz Bp-3).

3. Dane dotyczące wartości robót budowlano-montażowych wykonanych na obiektach zakończonych od początku roku do końca kwartału sprawozdawczego — podaje się następująco:

w pozycji a — wpisać wartość wszystkich robót wykonanych od rozpoczęcia obiektu do końca ubiegłego roku sprawozdawczego,

w pozycji b — wpisać wartość wszystkich robót wykonanych od rozpoczęcia obiektu do końca poprzedniego kwartału sprawozdawczego,

w pozycji c — wpisać wartość wszystkich robót wykonanych od rozpoczęcia obiektu do końca kwartału sprawozdawczego.

OBJAŚNIENIA DODATKOWE

do sprawozdania z wykonania planu pomocniczej produkcji przemysłowej.

WZÓR B-1b

Część I — ogólna

1. Jednostką sprawozdawczą obowiązaną do sporządzania sprawozdań w/g wzoru B-1b jest zakład względnie warsztat produkcji pomocniczej, wchodzący w skład organizacyjny zjednoczeń ogólnobudowlanych lub specjalizowanych względnie zjednoczeń, przedsiębiorstw lub zarządów produkcji pomocniczej bez względu na rodzaj posiadanego rozrachunku gospodarczego — objęty wykazem zakładów pracujących na planach w/g instrukcji Departamentu Materiałów Budowlanych.

Dla zakładów względnie warsztatów produkcji pomocniczej nie posiadających księgowości własnej (niebilansujące) odnośne sprawozdania w/g wzoru B1-b opracowują te jednostki nadrzędne, którym zakład podlega.

2. Produkcja przemysłowych zakładów pomocniczych budownictwa ujęta jest w sprawozdaniu B1-b w trzech pozycjach:

a) **wyroby gotowe,** których ilość oraz wartość (liczona w/g cen niezmiennych i cen zbytu), zestawiona jest kolejno w/g układu branżowego i asortymentowego ustalonego pismem Departamentu Produkcji Materiałów Budowlanych z dn. 22.X.53 r. znak DMb-1/P1/10/28/53.

Do wyrobów gotowych zaliczać należy produkcję zakończoną, tzn. wyroby kompletne, ściśle odpowiadające przyjętym normom. Zasadą jest, że wyrobem gotowym jest wyrób zaprzychodowany na magazyn dokumentem Pz/W.

W żwirowniach i kamieniołomach za zakończoną produkcję uważa się żwir wzgl. kamień załadowany na wagony lub złożony na zasobniku i nie podlegający dalszej przeróbce.

Uwaga: Żwir względnie kamień ładowany z zasobnika nie może być wliczany do wielkości produkcji (ani wartościowo, ani ilościowo) — w związku z czym ilość załadowaną z zasobnika należy podawać poza układem branżowym i organizacyjnym sprawozdania w pozycji: „załadunek".

Podobnie należy wykazywać w sprawozdaniu wykonanie zaplanowanej odkrywki, w dodatkowej pozycji: „Odkrywka".

b) **Roboty przemysłowe (usługi).** W rubrykach tej pozycji odnoszących się do ilości należy wykazywać przepracowane robotniko-godziny. W rubrykach wartości wykazywać kwoty wykonanych robót przemysłowych wyliczone w oparciu o obowiązujące cenniki na roboty usługowe.

c) **Różnica remanentów wyrobów niegotowych** — jest to różnica (ze znakiem plus lub minus) pomiędzy remanentem wyrobów niegotowych na koniec okresu sprawozdawczego, a remanentem tych wyrobów na koniec okresu poprzedzającego.

Różnicę remanentów należy wykazywać tylko w przypadku jeśli powstała w warunkach ściśle określonych w punkcie 4 niniejszej instrukcji.

Różnica remanentów wyrobów niegotowych wynikła w warunkach innych jak określone w punkcie 4, jak również nieudokumentowana ściśle w/g niniejszej instrukcji — nie może być ujęta w sprawozdaniu.

3. Wykazywana w sprawozdaniu w/g wzoru B1-b ilość i wartość gotowych wyrobów i robót przemysłowych obejmuje:

a) wyroby gotowe sprzedane poza przedsiębiorstwo i roboty przemysłowe świadczone również poza przedsiębiorstwo,
b) wyroby i roboty przemysłowe użyte dla własnych inwestycji,
c) wyroby i roboty przemysłowe użyte dla własnych kapitalnych remontów,
d) wyroby i roboty przemysłowe użyte dla własnych innych potrzeb względnie dla potrzeb macierzystego zjednoczenia budowlano-montażowego.

Wartość wyrobów objętych punktem a, jak również wartość wyrobów produkowanych przez zakłady ujęte organizacyjnie w zarządach lub biurach produkcji pomocniczej (samobilansujących) wylicza się przyjmując ceny według:

1) cennika Nr 1 na wyroby produkcji pomocniczej Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego,
2) cennika tymczasowego Nr 2 na wyroby produkcji pomocniczej Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego,
3) cennika Nr 3 na kruszywo budowlane, obowiązującego zakłady produkcji pomocniczej Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego,
4) cennika na wyroby produkcji pomocniczej Zjednoczenia Urządzeń Dźwigowych podległego Centralnemu Zarządowi Montażu Urządzeń Elektrycznych.
5) Wyroby produkcji pomocniczej względnie roboty (usługi) przemysłowe należy liczyć według kosztu wytwarzania z doliczeniem 3% narzutu.

Wartość wyrobów względnie robót przemysłowych wymienionych w punktach od b do d wylicza się na podstawie kosztów wytwarzania bez żadnych dalszych narzutów.

4. Dokumentem pierwotnym do wykazania w sprawozdaniu B-1b wyrobów gotowych jest dokument przyjęcia wyrobów na magazyn według wzoru Pz-W — wypełniony na szczeblu przedsiębiorstwa zgodnie z postanowieniami instrukcji Centralnego Zarządu Zaopatrzenia normującej zasady gospodarki materiałowej.

Dokumentem pierwotnym do wykazania w sprawozdaniu wielkości i wartości robót przemysłowych jest zlecenie akordowo-dniówkowe wypełnione zgodnie z obowiązującymi przepisami na wzorze BZ-2 i rozliczone na szczeblu przedsiębiorstwa (podstawowej jednostki sprawozdawczej).

Dokumentem pierwotnym dla wykazania w sprawozdaniu różnicy remanentów wyrobów niegotowych jest protokół komisji stwierdzający wielkość i rodzaj remanentu wyrobów niegotowych, sporządzony według wzoru stanowiącego załącznik do niniejszych objaśnień.

Kopię takiego protokółu należy dołączyć do sprawozdania sporządzonego według wzoru B-1b, przeznaczonego dla centralnego zarządu.

Protokół ten jest dokumentem stwierdzającym, że remanent powstał w określonych niżej warunkach:

a) Remanent nie powstał na skutek zmiany planowanego asortymentu produkcji spowodowanej włączeniem do produkcji wyrobów nieplanowanych, względnie remanent powstał na skutek braku planowanego pokrycia zaopatrzenia materiałowego.
b) Cykl produkcyjny wyrobów niegotowych stanowiących remanent nie mieści się w okresie sprawozdawczym.

Komisja dla ustalenia rodzaju i wielkości remanentu wyrobów niegotowych, winna być powołana z pracowników zakładu, na którym remanent powstał. W skład komisji wchodzą:

a) kierownik zakładu,
b) przedstawiciel organizacji partyjnej,
c) przedstawiciel organizacji związkowej,
d) dwu członków z załogi zakładu.

W protokóle komisja jednoznacznie określa asortyment wyrobów niegotowych stanowiących remanent, ich ilość oraz procentowy stopień gotowości w każdym asortymencie. Procent gotowości wyrobów należy określić w oparciu o zlecenia robocze BZ-2, przy czym winien on być zgodny z procentem wykonania robocizny.

Wartość remanentów w cenach bieżących i niezmiennych wylicza zjednoczenie (przedsiębiorstwo) w oparciu o przyjęte do rachunku ceny ewidencyjne i ceny jednostkowe z wewnątrz-resortowego katalogu cen niezmiennych. Ceny te należy mnożyć przez procent gotowości i ilość wyrobów niegotowych, wykazanych w protokółach odnośnych komisji.

5. Centralne Zarządy nadzorujące działalność przedsiębiorstw produkcji pomocniczej pod sumą plan i wykonanie planu „ogółem centralny zarząd" wykazują w pozycji „w tym Przedsiębiorstwo Produkcji Pomocniczej" wartość produkcji planowanej i wykonanej przez to przedsiębiorstwo liczona według cen niezmiennych i bieżących. Ponadto centralne zarządy przesyłają jedną kopię sprawozdania według wzoru B1-b sporządzonego przez dane przedsiębiorstwo — do Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego (Departament Produkcji Materiałów Budowlanych).

6. Sprawozdanie B-1b sporządzają komórki planowania i sprawozdawczości w przedsiębiorstwach, zarządach i biurach produkcji pomocniczej, względnie komórki produkcji pomocniczej w zjednoczeniach budowlano-montażowych i w centralnych zarządach.

Sprawozdanie podpisuje sporządzający, główny (starszy) księgowy i kierownik jednostki sprawozdawczej. Na szczeblu centralnych zarządów sprawozdanie podpisuje kierownik produkcji pomocniczej, szef działu planowania i dyrektor centralnego zarządu.

7. Do sprawozdania należy dołączyć część opisową zawierającą krótkie i rzeczowe uzasadnienie w przypadkach niewykonania planu względnie jego znacznego przekroczenia.

W części opisowej omówić należy zmianę układu asortymentowego wykonania w stosunku do planu oraz strukturę branżową i organizacyjną pozycji; „różnica remanentów" i „roboty przemysłowe".

Jednostki sprawozdawcze obowiązane są podawać w części opisowej wielkość ponadnormatywnych zapasów magazynowych, wykazując ich ilość i miejsce gdzie się znajdują według stanu na koniec miesiąca sprawozdawczego.

8. Produkcję żwirowni należy wykazywać asortymentowo w układzie według zakładów.

Część II — Obieg i terminy:

1. Jednostki, o których mowa w punkcie 1 Części I, sporządzają sprawozdania miesięczne na wzorze B-1b w trzech egzemplarzach, z których dwa przesyłają do właściwego zjednoczenia (przedsiębiorstwa) w terminie do dnia 5-go następnego miesiąca po miesiącu sprawozdawczym. Trzeci egzemplarz pozostaje w aktach jednostki sprawozdawczej.

2. Zjednoczenia ogólnobudowlane względnie specjalizowane oraz przedsiębiorstwa i zarządy produkcji pomocniczej

sporządzają sprawozdanie w dwu egzemplarzach, z których jeden przesyłają w terminie do dnia 10 następnego miesiąca po miesiącu sprawozdawczym — do jednostki nadrzędnej. Drugi pozostaje w aktach zjednoczenia.

3. Centralne Zarządy na podstawie skontrolowanych sprawozdań podległych jednostek sporządzają pełne miesięczne sprawozdania zbiorcze w dwóch egzemplarzach, z których jeden przesyłają w terminie do dnia 16-go każdego miesiąca po miesiącu sprawozdawczym do Departamentu Produkcji Materiałów Budowlanych, drugi pozostaje w aktach centralnego zarządu.

4. Dla miesięcy zamykających kwartał (marzec, czerwiec, wrzesień, grudzień) jednostki, o których mowa w punkcie pierwszym części I, zjednoczenia (przedsiębiorstwa) i centralne zarządy zamiast miesięcznych sprawozdań sporządzają sprawozdania kwartalne. Przy czym zakłady, względnie warsztaty prod. pomoc. sporządzają sprawozdania kwartalne w trzech egzemplarzach, z których dwa przesyłają do właściwego zjednoczenia (przedsiębiorstwa) w terminie do dnia 5-go następnego miesiąca po kwartale sprawozdawczym. Trzeci egzemplarz pozostaje w aktach.

Jednostki działające na pełnym wyodrębnionym rozrachunku, lub też pozostające pod zarządem państwowym, przesyłają ponadto jeden egzemplarz sprawozdania B-1b do właściwego oddziału banku finansującego w terminie do dnia 10-go następnego miesiąca po kwartale sprawozdawczym.

Zjednoczenia (przedsiębiorstwa) sporządzają sprawozdania kwartalne na wzorze B-1b w trzech egzemplarzach, z których jeden w terminie do dnia 10-go pierwszego miesiąca po kwartale sprawozdawczym przesyłają do właściwego oddziału banku finansującego, drugi w tym samym terminie do jednostki nadrzędnej, trzeci egzemplarz pozostaje w aktach. Centralne Zarządy na podstawie sprawozdań otrzymanych ze zjednoczeń (przedsiębiorstw) sporządzają sprawozdania kwartalne zbiorcze.

Egzemplarz sporządzanego przez centralne zarządy kwartalnego sprawozdania zbiorczego przeznaczony dla Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego należy przesyłać do Departamentu Produkcji Materiałów Budowlanych w terminie do dnia 16-go pierwszego miesiąca po upływie kwartału sprawozdawczego.

5. Nakłada się na sporządzających sprawozdania obowiązek wykazywania w sprawozdaniu B-1b liczby przepracowanych robotniko-godzin oraz średni stan zatrudnienia w poszczególnych branżach.

Liczby te należy wykazywać na prawym marginesie formularza (przy branżach ogółem) w formie ułamka. W liczniku wykazywać należy robotniko-godziny przepracowane — w mianowniku zaś stan zatrudnienia.

Ustalenie powyższe obowiązuje tylko na egzemplarzu sprawozdania przeznaczonego dla jednostek organizacyjnych Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego.

MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
PRZEMYSŁOWEGO

.... dnia .... 1954 r.

Centralny Zarząd...
Przedsiębiorstwo (Zjednoczenie)..................................
Zakład (Wydział)..

PROTOKÓŁ

z ilościowego stanu remanentów wyrobów niegotowych zakwalifikowanych do wykazania w sprawozdaniu z wykonania planu produkcji za miesiąc .... 1954 r.

Skład Komisji nazwisko

1. Kierownik zakładu ....
2. Przedstawiciel P.O.P. ....
3. Przedstawiciel Zw. Zaw. ....
4. Pracownik zakładu ....
5. Pracownik zakładu ....

Lp.	Nazwa wyrobu (wyszczególnienie kolejno)	Jedn. miary	Ilość wyrobów niegotowych	% gotowości wyrobów	Wartość wyrobów niegotowych	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7
1						
2						
3						
4						

Komisja stwierdza, że wykazany remanent wyrobów niegotowych obejmuje wyroby ujęte w zatwierdzonym planie produkcji na miesiąc.. 1954 r.

Podpisy członków komisji:

....
....
....
....

Uwaga: Oznaczenia *) lub **) umieścić w rubryce 7 (uwagi) przy wyrobach do których się odnoszą.
*) cykl produkcyjny tych wyrobów nie mieści się w okresie sprawozdawczym,
**) remanent wyrobów niegotowych powstał w rezultacie braku pokrycia materiałowego.

OBJAŚNIENIA DODATKOWE

do sprawozdań przedsiębiorstwa budowlano-montażowego z wykonania planu oddawania obiektów do użytku: wg obiektów (B-2) i wg rodzajów budownictwa (B-3).

WZÓR B-2

1. Sprawozdanie B-2 sporządza jednostka sprawozdawcza podstawowa (zjednoczenie, przedsiębiorstwo) co miesiąc w 5-ciu egzemplarzach, z których: trzy w terminie do dnia 9-go następnego miesiąca po upływie miesiąca sprawozdawczego przesyła do właściwego centralnego zarządu, czwarty do oddziału banku finansującego, piąty pozostawia w aktach.

2. Centralny Zarząd po przeanalizowaniu otrzymanych od zjednoczeń (przedsiębiorstw) sprawozdań i naniesieniu ewentualnych poprawek, w terminie do dnia 14-go następnego miesiąca — po upływie miesiąca sprawozdawczego przesyła: jeden komplet sprawozdań zjednoczeń do Departamentu Produkcji M.B.Przem., drugi do centrali banku finansującego, trzeci pozostawia w aktach.

3. Sprawozdanie B-2 dotyczy wyłącznie robót inwestycyjnych ze zleceń generalnych lub bezpośrednich, sporządza je zatem generalny wykonawca w odniesieniu do obiektów inwestycyjnych wykonywanych własnymi i obcymi siłami w zakresie generalnego wykonawstwa oraz bezpośredni wykonawca w zakresie obiektów wykonywanych siłami własnymi.

4. Przedmiotem sprawozdania B-2 jest kontrola wykonania planu oddawania do użytku obiektów objętych programem produkcji budowlano-montażowej.

5. Pod pojęciem obiektu należy rozumieć urządzenia lub zespoły urządzeń zajmujące określone wyodrębnione położenie w planie generalnym budowy (zakładu, instytucji). Zasadniczo każda budowla i każdy budynek wraz ze wszystkimi wewnętrznymi urządzeniami stanowią odrębny obiekt.

Do samodzielnych obiektów również zaliczamy: instalacje sieciowe na terenie budowy, np. rurociągi gazowe, kanalizacje, sieć elektryczną siły i światła od punktów centralnych do punktów wejścia w obręb poszczególnych obiektów (w zakresie całości sieci, a nie poszczególnych odcinków), budowę dróg kołowych na terenie budowy, bocznic kolejowych itp.

Natomiast do obiektów nie zaliczamy:

a) urządzeń instalacyjnych w obrębie (wewnątrz) poszczególnych obiektów, jak: instalacje gazowe, c. o., sieć elektryczna siły i światła itp.,

b) drobne budynki lub urządzenia rozmieszczone w różnych punktach placu budowy (zakładu), ale przeznaczone dla jednego rodzaju usług i wspólnie eskploatowane i administrowane, jak np. drobne obiekty, budynki strażnicze, portiernie, osobne pomieszczenia sprzętu przeciwpożarowego itp.

6. Składniki wymienione w podpunktach a) i b) punktu 5-go nie stanowią osobnego obiektu, lecz wchodzą jako część składowa kosztorysów obiektów pomocniczych, a więc nie podlegają umieszczaniu w sprawozdaniu B-2 jako osobne pozycje.

7. Podstawą do umieszczenia w sprawozdaniu B-2 obiektu oddanego do użytku może być wyłącznie protokół przyjęcia danego obiektu do użytkowania przez inwestora.

8. W sprawozdaniu B-2 należy umieszczać wszystkie obiekty, których planowane terminy oddania do użytku wypadają w danym miesiącu, jak również i te obiekty, które wg planu miały być oddane do użytku we wcześniejszym względnie późniejszym terminie, a faktycznie oddane zostały w miesiącu sprawozdawczym.

Sprawozdanie B-2 należy podzielić na 5 części:

a) obiekty oddane z planu miesięcznego,
b) „ „ „ okresów późniejszych,
c) „ „ „ okresów poprzednich,
d) „ nieoddane z planu m-ca sprawozdawczego,
e) „ nieoddane z planów okresów poprzednich.

Poszczególne części winny być podsumowane w rubr. 6 i 7.

9. Nakłada się obowiązek podpisywania sprawozdania B-2 przez naczelnego inżyniera.

Objaśnienia szczegółowe dotyczące wypełniania poszczególnych rubryk formularza

W rubryce 1 — należy podać kolejną liczbę wykazywanych w sprawozdaniu obiektów łamaną przez liczbę porządkową danego obiektu z planu miesięcznego oddawania obiektów do użytku.

Dla obiektów, które wg planu powinny być oddane do użytku w miesiącu sprawozdawczym, a nie zostały oddane, należy podać zwięzłe, lecz wyczerpujące przyczyny nieoddania w załączonych wyjaśnieniach do sprawozdania.

W rubryce 2 — należy podać znak budowy, do której dany obiekt należy.

W rubryce 3 — należy podać dokładnie nazwę i adres budowy a następnie wymieniać kolejno obiekty według ich przeznaczenia, np.:

ZAKŁADY HUTNICZE W KOZŁOWIE

hala produkcyjna
kotłownia
magazyn
itp.

W rubryce 4 — należy podać nazwę technicznej jednostki miary odpowiadającą danemu obiektowi, zgodnie z załącznikiem Nr 1 do Instrukcji Nr 39 GUS.

W rubryce 5 — należy podać faktyczną ilość jednostek technicznych odpowiadającą obiektowi oddanemu do użytku.

W rubryce 6 — należy podać całkowitą wartość obiektu oddanego do użytku odpowiadającą sumie wystawionych rachunków od chwili rozpoczęcia obiektu do czasu zakończenia, ewentualnie skorygowanych fakturą ostateczną.

W rubryce 7 — podać faktyczną wartość robót wykonanych na danym obiekcie w roku sprawozdawczym.

W rubryce 8 — należy podać datę rozpoczęcia obiektu.

W rubryce 9 — należy podać planowaną datę oddania obiektu do użytku według planu rocznego.

Dla obiektów nieobjętych rocznym planem oddawania obiektów do użytku — rubryki tej nie należy wypełniać.

W rubryce 10 — należy podać datę (dzień) oddania do użytku określoną w planie miesięcznym.

Dla obiektów nieobjętych planem rocznym należy w uwagach podać podstawę ustalonego terminu.

W rubryce 11 — należy podać faktyczną datę (dzień, miesiąc) oddania obiektu do użytku.

WZÓR B-3

1. Termin składania sprawozdań B-3 ustala się następująco:

zjednoczenia (przedsiębiorstwa) do centralnych zarządów — 14-go pierwszego miesiąca po upływie kwartału sprawozdawczego,
centralne zarządy do odbiorców przewidzianych w § 3 Instrukcji Nr 39 — 18-go pierwszego miesiąca po upływie kwartału sprawozdawczego.

2. Wyjaśnia się, że przez wymienione w objaśnieniach Instrukcji Nr 39 określenie „obiekty ukończone" należy rozumieć obiekty oddane do użytku.

OBJAŚNIENIA DODATKOWE

do sprawozdania z wykonania planu mechanizacji robót

WZÓR B-4a

1. Sprawozdanie B-4a opracowują działy techniczne zjednoczeń (przedsiębiorstw) i centralnych zarządów.

2. Przedsiębiorstwa ogólno-budowlane opracowują sprawozdania B-4a w zakresie następujących asortymentów robót produkcji podstawowej:

1. Roboty ziemne
2. Przygotowanie betonów
3. Wibrowanie betonów
4. Przygotowanie zapraw
5. Cięcie żelaza zbrojeniowego
6. Gięcie żelaza zbrojeniowego
7. Bloki zbrojeniowe spawane
8. Transport pionowy
9. Roboty tynkarskie
10. Roboty malarskie olejne
11. Roboty lastrikarskie

oraz — wydobycie kruszywa i sortowanie kruszywa (uszlachetnianie) w zakresie produkcji pomocniczej.

3. Przedsiębiorstwa specjalizowane obowiązane są do sporządzania sprawozdania B-4a w zakresie asortymentów wymienionych w pkt. 2, o ile takowe występują w produkcji tych przedsiębiorstw.

4. Centralne zarządy specjalizowane — mogą w zależności od ich potrzeb wprowadzić obowiązek sporządzania przez podległe im zjednoczenia (przedsiębiorstwa) sprawozdań B-4a w zakresie ustalonych przez te centralne zarządy asortymentów, uzgodnionych z Zarządem Techniki.

Mogą to być asortymenty stanowiące zróżnicowanie robót wymienionych w pkt. 2, względnie inne wynikające ze specyfiki przedsiębiorstw, a wymagające szczegółowej analizy z uwagi na znaczny ich udział w całości produkcji przedsiębiorstwa.

5. Sprawozdania zbiorcze sporządzane przez omawiane w pkt. 4 centralne zarządy, winny obejmować tylko asortymenty wymienione w pkt. 2.

6. Wykonanie robót ziemnych należy wykazywać w **kosztorysowych** ilościach rodzimej kategorii gruntów.

W robotach tych niezależnie od ogólnej ilości mas wykonanych (wykazanych w pozycji 1 formularza) należy dodatkowo wyspecyfikować tę ilość wg poszczególnych rodzajów odtransportowania:

a) na odwał,
b) na środki transportowe.

Dane te należy wykazywać w wolnych pozycjach formularza przez wypełnienie rubryki 5 względnie na prawym marginesie formularza (a..... b.....).

OBJAŚNIENIA DODATKOWE

do sprawozdania z wykonania planu zatrudnienia i funduszu płac na rok 1954

WZÓR B-5

1. Sprawozdanie wg wzoru B-5 obejmuje w Dz. I planowane i wykonane przeciętne liczby zatrudnionych i funduszu płac oraz wykonane średnie płace w miesiącu sprawozdawczym ogółu pracowników (grupę wytwórczą i niewytwórczą) we wszystkich rodzajach działalności jednostki sprawozdawczej i sporządzane jest dla wszystkich działalności na jednym formularzu.

2. Pozycja „ogółem" A + B obejmuje ogół zatrudnionych jednostki sprawozdawczej.

3. Pozycja A **„grupa wytwórcza — razem"** — obejmuje ogół zatrudnionych we wszystkich rodzajach działalności, a więc:

a) produkcji podstawowej łącznie z administracją budów i ogólną,

b) produkcji pomocniczej łącznie z administracją budów i ogólną,

c) usług wydzielonych łącznie z administracją budów i ogólną.

Do administracji budów zalicza się: pracowników inżynieryjno-technicznych, administracyjno-biurowych zatrudnionych na budowach, odcinkach budowlanych oraz tak zwanego „zaplecza", w oddziałach robót specjalizowanych i wykończeniowych, zakładach produkcji pomocniczej, część bazy sprzętu i transportu — „ruch".

Do administracji ogólnej zalicza się pracowników inżynieryjno - technicznych, administracyjno - biurowych, obsługi i straż przy administracji oraz robotników i pracowników administracyjno-biurowych grupy niewytwórczej, zatrudnionych w zarządach zjednoczeń, biurach zarządów budowlanych oraz z tak zwanego „zaplecza" służbę zaopatrzenia i komórki socjalno-bytowe (które wlicza się do działalności produkcji podstawowej), biurach zarządów produkcji pomocniczej oraz biurach zarządu bazy sprzętu i transportu, bazy materiałowej (księgowość materiałowa) oraz magazynów centralnych (wchodzących w skład działalności usług).

4. Pozycja A-1 „robotnicy" — obejmuje robotników produkcji podstawowej, pomocniczej i usług.

Do robotników zaliczamy ogół zatrudnionych na placach budów, w zakładach produkcji pomocniczej, w bazach sprzętu i transportu oraz w magazynach uczestniczących bezpośrednio i pośrednia w procesach produkcyjnych, których wynagradzanie oparte jest o tabele płac godzinowych.

5. Pozycja A-2 „pracownicy inżynieryjno-techniczni" — obejmuje ogół pracowników inżynieryjno-technicznych zatrudnionych w jednostce sprawozdawczej (administracja budów i ogólna).

Podpozycja „w tym w produkcji" — obejmuje pracowników inżynieryjno-technicznych zatrudnionych w administracji budów, a więc pracowników budów, odcinków, zakładów produkcji pomocniczej, część ruchoma (parku), bazy sprzętu i transportu.

6. Pozycja A-3 „pracownicy administracyjno-biurowi" — obejmuje ogół pracowników administracyjno-biurowych zatrudnionych w jednostce sprawozdawczej w administracji budów i ogólnej (za wyjątkiem pracowników grupy niewytwórczej, np. hoteli robotniczych).

Podpozycja „w tym w produkcji" — obejmuje pracowników administracyjno-biurowych zatrudnionych w administracji budów, a więc:

1) pracowników budów
2) „ odcinków
3) „ zakładów produkcji pomocniczej
4) „ części ruchomej (parku) bazy sprzętu i transportu.

7. Pozycja A-4 „uczniowie" — obejmuje robotników młodocianych odbywających praktykę zawodu w ramach zajęć szkół zawodowych.

Na zatrudnienie uczniów przedsiębiorstwo zawiera umowę ze szkołą zawodową. Do uczniów nie zalicza się robotników młodocianych odbywających naukę zawodu w ramach szkolenia wewnątrz-zakładowego.

8. Pozycja A-5 „straż przemysłowa i pożarowa" — obejmuje umundurowanych lub uzbrojonych pracowników straży przemysłowej oraz pożarowej bez względu na pełnione przez nich funkcje (oficerów, podoficerów, szeregowych).

Podpozycję „w tym w produkcji" — należy wypełniać analogicznie jak w odniesieniu do pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych.

9. Pozycja A-6 „pracownicy obsługi" — obejmuje następujące stanowiska w administracji ogólnej (biura zjednoczeń, zarządów budowlanych i równorzędnych):

1) woźni
2) gońcy
3) sprzątający pomieszczenia administracyjne
4) portierzy
5) palacze pomieszczeń administracyjnych
6) kierowcy samochodów osobowych
7) szatniarze pomieszczeń administracyjnych — płatne ryczałtowo, których godzin pracy nie rejestruje się.

Osób obsługujących pomieszczenia produkcyjne i biura na budowach i odcinkach w produkcji podstawowej, w biurach zakładów produkcji pomocniczej, w biurze parku sprzętu lub transportu, oraz w zakładach naprawczych sprzętu nie zalicza się do pracowników obsługi lecz do robotników.

10. Pozycja „z grupy wytwórczej przypada na: produkcję budowlano-montażową — ogółem" — obejmuje ogół pracowników zatrudnionych w administracji budów i ogólnej a więc: na budowach, w oddziałach robót specjalizowanych i wykończeniowych, odcinkach, w zarządach budowlanych, zjednoczeniach łącznie ze służbą zaopatrzenia i komórką socjalno-bytową (robotników, uczniów, pracowników straży, pracowników obsługi, pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych).

Podgrupa „w tym robotnicy" — obejmuje robotników zatrudnionych w produkcji podstawowej.

Podgrupa „pracownicy inżynieryjno-techniczni" — obejmuje pracowników zatrudnionych na budowach, odcinkach, oddziałach robót specjalizowanych i wykończeniowych, zarządach budowlanych, zjednoczeniach.

Podgrupa „pracownicy administracyjno-biurowi" — obejmuje pracowników zatrudnionych na budowach, odcinkach, oddziałach robót specjalizowanych i wykończeniowych, zarządach budowlanych, zjednoczeniach łącznie ze służbą zaopatrzenia i komórką socjalno-bytową.

11. Grupa „pomocnicza produkcja przemysłowa — ogółem" — obejmuje ogół zatrudnionych (robotników, pracowników straży, obsługi, inżynieryjno-technicznych, administracyjno-biurowych) w zakładach, zarządach i przedsiębiorstwach produkcji pomocniczej.

Podgrupa „w tym robotnicy" — obejmuje robotników zatrudnionych w zakładach produkcji pomocniczej.

12. Grupa „usługi — ogółem" — obejmuje ogół zatrudnionych (robotników, pracowników straży, obsługi, inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych) w wyodrębnionych organizacyjnie i na rozrachunku „usługach wydzielonych", w skład których wchodzą następujące działalności:

1) transport zewnętrzny
2) warsztaty naprawcze sprzętu (robotników obsługujących sprzęt na placu budowy zalicza się do robotników produkcji podstawowej)
3) magazyny centralne na szczeblu zjednoczeń i zarządów budowlanych, oraz bazy materiałowe (księgowość materiałowa).

Podgrupa „w tym robotnicy" — obejmuje robotników zatrudnionych w usługach. Robotnicy zatrudnieni w transporcie wewnętrznym (nie wyodrębnionym) na placu budowy zaliczani są do robotników produkcji podstawowej.

13. Do grupy niewytwórczej zaliczamy robotników i pracowników administracyjno-biurowych zatrudnionych w hotelach robotniczych i w administracji nieruchomości.

Pracowników świetlicowych — kierowanych do pracy przez Zw. Zaw. należy opłacać z bezosobowego funduszu płac w pozycji: „prace ryczałtowe" i nie należy ich wykazywać w stanie osobowym jednostek sprawozdawczych.

Do grupy niewytwórczej nie należy zaliczać pracowników ani robotników O.Z.R.

14. Wyjaśnia się, że w dziale V „opuszczone robotnikogodziny" — godziny opuszczone z tytułu urlopów macierzyńskich należy wykazywać w pozycji 3 — „urlopy okolicznościowe".

15. Wyjaśnia się, że w dziale VI (Ruch robotników) jako podstawowe kryterium zaliczania — należy przyjąć faktyczny ewidencyjny stan zatrudnionych robotników w pierwszym dniu miesiąca oraz w ostatnim dniu miesiąca.

Przykład:

a) 31 stycznia ewidencyjny stan robotników wynosi — 200, w tym 5 robotników w dniu 31 stycznia pracowało ostatni dzień w przedsiębiorstwie, gdyż z tym dniem kończy się im okres wypowiedzenia (zgodnie z § 140 ust. 4 Instrukcji Nr 39 GUS, odejście tych robotników będzie wykazane w pozycji „ubyło" w miesiącu lutym),
b) z dniem 1 lutego przyjęto 20 nowych robotników,
c) z dniem 15 lutego zwolniono 5 robotników.

W sprawozdaniu za miesiąc luty (B-5 dział VI) należy wykazać:

1. stan na początek lutego	215	robotników
2. przybyło w miesiącu lutym	20	„
3. ubyło w miesiącu lutym	10	„
4. stan na koniec lutego	210	„

Czyli stan na koniec miesiąca sprawozdawczego równa się:

stan na koniec miesiąca ubiegłego (200) plus przybyło w miesiącu sprawozdawczym (20) minus ubyło w miesiącu sprawozdawczym (10).

W dziale VI należy wykazywać tylko ruch robotników grupy wytwórczej (A1).

16. W związku ze zmianą kalendarza wypłat w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, zostały zmienione pismem okólnym Nr 13/z Prezesa Głównego Urzędu Staty-

stycznego z dnia 5 maja 1954 r. terminy składania sprawozdań B-5 jak następuje:

— jednostki sprawozdawcze podstawowe (zjednoczenia, przedsiębiorstwa) składają sprawozdania do dnia 18-go miesiąca następnego po sprawozdawczym;

— jednostki sprawozdawcze nadrzędne (centralne zarządy) — do dnia 23-go miesiąca następnego po sprawozdawczym.

WZÓR B-7

Sprawozdanie z wykonania planu funduszu płac opracowywane na wzorze B-7 jest odpowiednikiem „jednostkowego sprawozdania z wykonania planów funduszu płac — wzór Nr 5" (sprawozdanie bankowe) sporządzane przez przedsiębiorstwa wykonawstwa inwestycyjnego na podstawie przepisów instrukcji w sprawie trybu wykonywania przez banki finansujące inwestycje — kontroli wypłat na fundusz płac w budownictwie.

W związku z tym przy opracowywaniu sprawozdania wg wzoru B-7 należy stosować się do przepisów zawartych w wyżej wymienionej instrukcji.

OBJAŚNIENIA DODATKOWE

do wzoru B-8

Sprawozdanie z wykonania planu remontów.

1. Zjednoczenia (przedsiębiorstwa) sporządzają sprawozdanie B-8 odrębnie w 4 działach: — głównego mechanika (wypełnia wiersz „1" formularza), — transportu (wiersz „2"), — zaopatrzenia robotniczego (wiersz „6") i inwestycji własnych (wiersze „3", „4" i „5") — w zakresie remontów kontrolowanych przez te działy.

W każdym z trzech pierwszych działów sprawozdanie sporządza się w 3 egzemplarzach, z których jeden należy przesłać do odpowiedniego działu właściwego centralnego zarządu (sprawozdanie działu zaopatrzenia robotniczego do Zarządu Zaopatrzenia Robotniczego), drugi do sekcji inwestycji własnego przedsiębiorstwa, trzeci pozostaje w aktach.

Sekcja inwestycji przesyła do sekcji inwestycji centralnego zarządu sprawozdanie B-8 opracowane tylko w zakresie przeprowadzanych remontów nieruchomości.

Sprawozdania czterech działów zgromadzone w sekcji inwestycji, dają na szczeblu zjednoczenia (przedsiębiorstwa) całkowity obraz przebiegu wykonywanych remontów.

2. Na podstawie sprawozdań otrzymanych ze zjednoczeń (przedsiębiorstw) działy głównego mechanika i transportu w centralnych zarządach sporządzają sprawozdania zbiorcze w 2 egzemplarzach, z których jeden przekazują do sekcji inwestycji własnego centralnego zarządu, drugi pozostaje w aktach.

Sekcja inwestycji na podstawie sprawozdań otrzymanych z działów głównego mechanika i transportu oraz jednostkowych sprawozdań (obejmujących remonty nieruchomości) otrzymanych ze zjednoczeń (przedsiębiorstw) sporządza sprawozdanie zbiorcze w 4 egzemplarzach, z których jeden przekazuje do Departamentu Inwestycji, drugi do Departamentu Głównego Mechanika, trzeci do Centralnego Zarządu Transportu, czwarty pozostawia w aktach.

3. Departament Głównego Mechanika i Centralny Zarząd Transportu na podstawie sprawozdań otrzymanych z centralnych zarządów oraz Zarząd Zaopatrzenia Robotniczego na podstawie sprawozdań otrzymanych z podległych oddziałów — sporządzają sprawozdania zbiorcze i przekazują je w jednym egzemplarzu do Departamentu Inwestycji, który konfrontując je (ze względu na możliwość wprowadzenia poprawek) ze sprawozdaniami otrzymanymi z centralnych zarządów sporządza w 4 egzemplarzach sprawozdanie zbiorcze z wykonania planu remontów w skali resortu, z których w terminie do dnia 20-go następnego miesiąca po miesiącu sprawozdawczym jeden egzemplarz przesyła do GUS, drugi do PKPG, trzeci do Departamentu Planowania Ministerstwa, czwarty pozostawia w aktach.

4. Ustala się następujące grupy maszyn i środków transportowych, które należy wykazywać w dziale II sprawozdania B-8:

1) koparki łyżkowe
2) koparki chwytakowe
3) koparki wielonaczyniowe
4) spycharki gąsienicowe
5) ciągniki gąsienicowe
6) lokomotywki spalinowe
7) lokomotywki parowe
8) lokomobile i kotły parowe
9) sprężarki o wyd. pow. 3m3/min.
10) dźwigi i żurawie
11) samochody osobowe
12) samochody ciężarowe skrzyniowe
13) samochody ciężarowe wywrotki
14) ciągniki samochodowe.

OBJAŚNIENIA DODATKOWE

do wzoru B-9

Sprawozdanie z wykonania planu remontów podstawowych maszyn i urządzeń.

1. Sprawozdaniem B-9 należy obejmować jednostki sprzętowe i transportowe, których remonty zostały zakończone w kwartale sprawozdawczym, należące do grup ustalonych dla sprawozdania B-8.

2. Sprawozdanie B-9 sporządza się zarówno na szczeblu zjednoczeń (przedsiębiorstw) jak i centralnych zarządów dla poszczególnych jednostek sprzętowych lub transportowych z zachowaniem wyraźnego podziału na ustalone grupy i utrzymaniem ich kolejności ustalonej w objaśnieniach (pkt. 4) do wzoru B-8. Każda z grup podlega sumowaniu w rubrykach od 8 do 12.

3. Na szczeblu centralnego zarządu sprawozdanie B-9 sporządza się odrębnie dla remontów dotyczących maszyn i odrębnie dla remontów dotyczących środków transportowych. Pierwsze z tych sprawozdań przesyła się do Departamentu Głównego Mechanika, drugie do Centralnego Zarządu Transportu.

Centralny Zarząd Transportu na podstawie sprawozdań otrzymanych z centralnych zarządów sporządza sprawozdanie zbiorcze i przekazuje je do Dep. Głównego Mechanika.

4. Departament Głównego Mechanika na podstawie sprawozdań otrzymanych z centralnych zarządów i zjednoczeń podległych bezpośrednio Ministerstwu sporządza sprawozdanie zbiorcze (w układzie wg grup) z wykonania planu remontów maszyn, urządzeń i środków transportowych w trzech egzemplarzach, z których w terminie do dnia 30-go następnego miesiąca po kwartale sprawozdawczym jeden egzemplarz przesyła do GUS, drugi do PKPG, trzeci pozostaje w aktach.

OBJAŚNIENIA DODATKOWE
do sprawozdania z wykonania norm pracy

WZÓR Z-3-A i Z-3-B

1. Przedsiębiorstwa ogólno-budowlane tj. przedsiębiorstwa podlegające Centralnym Zarządom: Śląsk, Południe, Północ, Zachód, oraz Zjednoczenie Przemysłowe Huty im. Lenina — sporządzają sprawozdania na wzorach Z-3-B.

2. Przedsiębiorstwa specjalizowane podlegające Centralnym Zarządom Budownictwa Lądowo-Inżynieryjnego, Budownictwa Wodno-Inżynieryjnego, Konstrukcji Stalowych, Montażu Urządzeń Elektrycznych, Instalacji Przemysłowych oraz Zjednoczenie Budowy Pieców Przemysłowych i Zjednoczenie Robót Zmechanizowanych — sporządzają sprawozdania na wzorach Z-3-A.

3. Przedsiębiorstwa ogólno-budowlane sporządzają sprawozdania wg działów robót wyszczególnionych w rubr. 2.

4. Przedsiębiorstwa specjalizowane wypełniają rubr. 2 wzoru Z-3-A wg poszczególnych asortymentów robót.

5. Sprawozdanie wg wzoru Z-3-A i Z-3-B sporządza się tylko dla robotników (grupa A-1) zatrudnionych w produkcji podstawowej, pomocniczej i usług (patrz objaśnienie do wzoru B-5 pkt. 4).

6. Występujące w przedsiębiorstwach ogólno-budowlanych w znacznych ilościach roboty niewyspecyfikowane w poz. od 1 — 14 wzoru Z-3-B należy wykazywać w rezerwowych pozycjach od 15 — 18 ze szczegółowym określeniem ich rodzaju. W pozycji 19 „inne“ należy wykazywać jedynie te roboty, które występują w nieznacznych ilościach, a nie są objęte pozycjami od 1 — 14.

7. W objaśnieniach do wzoru Z-3 str. 38 Instrukcji Nr 39 G.U.S. w drugiej szpalcie trzeci wiersz od góry winno być „bez płatnych“ zamiast „bezpłatnych“.

8. W rubrykach 3 i 4 należy podawać liczby faktycznie przepracowanych roboczo-godzin — łącznie z godzinami nadliczbowymi.

93.

OKÓLNIK Nr 39

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
DEPARTAMENT ZATRUDNIENIA I PŁAC

z dnia 21 czerwca 1954 r.

w sprawie zabezpieczenia właściwych warunków bytowo-socjalnych w hotelach robotniczych.

W celu zapewnienia mieszkańcom hoteli robotniczych należytych warunków bytowo-socjalnych ustalam co następuje:

§ 1. Wprowadza się w życie instrukcję w sprawie przygotowania hoteli robotniczych do warunków zimowych stanowiącą załącznik do niniejszego okólnika.

§ 2. Szczegółowe zasady urządzenia, wyposażenia i użytkowania hoteli robotniczych, które powinny być ściśle stosowane, zawarte są w zarządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7 maja 1951 r. (Monitor Polski Nr A-52, poz. 688), zwanym w dalszym ciągu okólnika „zarządzeniem MP i OS“.

§ 3. 1. Za przestrzeganie postanowień instrukcji stanowiącej załącznik do niniejszego okólnika oraz za przestrzeganie zarządzenia MP i OS odpowiedzialni są kierownicy jednostek organizacyjnych, którym bezpośrednio podlegają hotele robotnicze.

2. Dyrektorzy centralnych zarządów i przedsiębiorstw (zjednoczeń) obowiązani są do stałego nadzorowania, przestrzegania postanowień zarządzenia MP i OS i odpowiadają za stan hoteli robotniczych znajdujących się w podległych im jednostkach organizacyjnych.

§ 4. Okólnik wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1954 r.

Jednocześnie tracą moc przepisy okólników Ministra Budownictwa Przemysłowego:

1) Nr 48 z dnia 16 czerwca 1951 r. w sprawie ustalenia odpowiedzialności kierowników jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Budownictwa Przemysłowego za przestrzeganie norm powierzchni użytkowej i wyposażenia wewnętrznego oraz zasad i warunków użytkowania hoteli robotniczych dla zatrudnionych w budownictwie przemysłowym,

2) Nr 73 z dnia 19 października 1951 r. w sprawie usunięcia braków i zaniedbań w hotelach robotniczych,

3) Nr 65 z dnia 28 sierpnia 1952 r. w sprawie przygotowania kwater robotniczych do warunków zimowych.

w/z MINISTRA

Inż. St. Pietrusiewicz
Podsekretarz Stanu

Załącznik do okólnika Nr 39 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 21 czerwca 1954 r.

INSTRUKCJA

w sprawie przygotowania hoteli robotniczych do warunków zimowych.

W okresie jesienno-zimowym wszystkie pomieszczenia mieszkalne oraz socjalne (użytkowe) a w szczególności świetlice w hotelach robotniczych powinny być starannie zabezpieczone przed zimnem i wilgocią. W tym celu należy:

1) okna hoteli zaopatrzyć w podwójne uszczelnione ramy, przy czym co najmniej jedno okno w izbie powinno posiadać wywietrzniki,

2) drzwi zarówno wewnętrzne w budynku jak i prowadzące na zewnątrz budynku dopasować i uszczelnić,

3) podłogi w pomieszczeniach odpowiednio uszczelnić oraz izolować przed przenikaniem zimna i wilgoci od spodu,

4) pokrycie dachów zabezpieczyć przed wpływami opadów atmosferycznych,

5) górną część stropów (na poddaszach) pokryć, gdy zachodzi tego potrzeba, materiałem izolacyjnym,

6) pomieszczenia mieszkalne i socjalne, (użytkowe) wyposażyć w niezbędną ilość pieców do ogrzewania.
Piece do ogrzewania tak rozmieścić, aby zapewnić w sypialniach temperaturę nie niższą od 16⁰ oraz odpowiednią temperaturę w innych pomieszczeniach.
Piece przed zainstalowaniem dokładnie sprawdzić tak pod względem zdatności do użytku, jak i bezpieczeństwa przeciwpożarowego.
Przewody kominowe i wentylacyjne przeczyścić.

7) wydzielić specjalne pomieszczenie przeznaczone na suszenie odzieży robotników zamieszkałych w hotelu,

8) przygotować do warunków zimowych wszelkie urządzenia wodno-kanalizacyjne,

9) uzupełnić i doprowadzić do należytego stanu niezbędną ilość sprzętu do sprzątania śniegu (szufle, miotły itp.),

10) uzupełnić i doprowadzić do należytego stanu niezbędną ilość sprzętu przeciwpożarowego.

Dla uniknięcia wszelkich niejasności pożądanym jest, ażeby centralne zarządy przy składaniu wniosków w sprawie premii dołączały odpowiednią charakterystykę zagadnień, o których mowa powyżej.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

O. Vieweger

94.

PISMO OKÓLNE Nr 14

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

DEPARTAMENT ZATRUDNIENIA I PŁAC

ZP-I/700/54

z dnia 19 czerwca 1954 r.

w sprawie dyscypliny planów zatrudnienia i funduszu płac

Stwierdzono, że pomimo wielokrotnego poruszania na naradach i odprawach i w innych bezpośrednich kontaktach konieczności ścisłego utrzymywania się w limitach zatrudnienia i funduszu płac sytuacja na tym odcinku w dalszym ciągu jest w wysokim stopniu niezadawalająca.

Przetrzymywanie wyższej ilości zatrudnionych, niż przewidziano w planie nawet o ile nie powoduje przekroczenia względnego funduszu płac — godzi w zasady planowej gospodarki siłą roboczą, często powoduje przekroczenia bezwzględnego planu funduszu płac, a w konsekwencji powoduje pogorszenie ekonomicznych wyników działalności przedsiębiorstw. Przekroczenia względne planowanego funduszu płac wciąż jeszcze wynoszą miliony złotych miesięcznie.

W związku z powyższym Departament Zatrudnienia i Płac zawiadamia, że w przypadku wystąpienia przekroczenia planowanego stanu zatrudnienia bądź planu funduszu płac będzie przedkładał na Kolegium Ministerstwa każdorazowo wnioski w sprawie obniżenia lub pozbawienia premii pracowników jednostek, w których takie przekroczenie wystąpiło.

95.

PISMO OKÓLNE Nr 15

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

DEPARTAMENT ZATRUDNIENIA I PŁAC

ZP/1/700/A/54

z dnia 21 czerwca 1954 r.

Departament Zatrudnienia i Płac podaje poniższy okólnik Banku Inwestycyjnego do wiadomości i stosowania.

V-DYREKTOR DEPARTAMENTU

Mgr J. Pniewski

BANK INWESTYCYJNY
DYREKTOR

Warszawa, dn. 5.VI.1954 r.

OKÓLNIK Nr 62/54/C.

Dział V — Kontrola i finansowanie przedsiębiorstw.

W sprawie wypłat z bezosobowego funduszu płac za prace zlecone.

Zgodnie z postanowieniami zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 95 z dnia 10 maja 1954 r. (znak: PN 1 R/33 w sprawie wypłat z bezosobowego funduszu płac (Biuletyn PKPG Nr 13/54 poz. 60) począwszy od dnia 15 maja 1954 r. nie wolno dokonywać wypłat z bezosobowego funduszu płac za prace związane z prowadzeniem księgowości, wyprowadzeniem zaległości, nadzorem nad księgowością, sporządzaniem bilansu, planu, sprawozdań itp. w tych przedsiębiorstwach, w których zatrudnia się stałych pracowników finansowo-księgowych.

W związku z powyższym za zgodą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — Departament Płac i Norm ustala się i zarządza, co następuje:

1. Z mocą obowiązującą od dnia 15 maja 1954 r. nie mogą być zlecane w ramach bezosobowego funduszu płac prace zlecone i zawierane umowy o dzieło związane z wykonywaniem czynności księgowych wszelkiego rodzaju, jak również sporządzaniem planów i sprawozdań finansowych w tych przedsiębiorstwach, które zatrudniają stałych pracowników finansowo-księgowych i w związku z tym zapotrzebowania na wypłaty z bezosobowego funduszu płac z wyżej wymienionych tytułów nie mogą być przez Oddziały Banku realizowane.

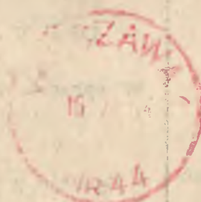
2. Zapotrzebowania na wypłaty z bezosobowego funduszu płac na przedmiotowe cele z tytułu umów zawartych i wykonanych przed dniem 15 maja 1954 r. mogą być realizowane normalnie.

3. Zapotrzebowania na wypłaty z bezosobowego funduszu płac z tytułu prac zleconych i umów o dzieło w zakresie przedmiotowym zawartych przed dniem 15 maja 1954 r wykonanie których rozpoczęto przed ogłoszeniem zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 95 z dnia 10 maja 1954 r. mogą być realizowane pod warunkiem równoczesnego przedłożenia dowodu stwierdzającego wypowiedzenie odnośnej umowy w najbliższym, dopuszczalnym, zgodnie z obowiązującymi przepisami, terminie, przypadającym po wejściu w życie wymienionego na wstępie zarządzenia Przewodniczącego PKPG.

4. Zapotrzebowania z tytułu prac zleconych i umów o dzieło w przedmiotowym zakresie, wykonanie których nie zostało rozpoczęte przed wejściem w życie wymienionego wyżej Zarządzenia Nr 95, nie mogą być realizowane.

DYREKTOR

Jan Wojnar

BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
WARSZAWA ul. KRUCZA 24/

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:

Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego
Gabinet Ministra

Warszawa, Krucza 24/26. Telefon 834-81

Telefon wewnętrzny: Redakcji 307; Administracji 495

Prenumerata: roczna zł 30.—, numer pojedynczy zł 1.—

Prenumeratę należy wpłacać na konto: N.B.P. konto 1529-91-162 cz. 7 — dział 5 — rozdział 17

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

Inżynier
Julian Lipiński
Kraków
ul. Sarego 24 m 5

Adres zwrotny: **Warszawa, ul. Krucza 24/26**

Druk. LSW. W-wa, Al. Jerozolimskie 123. Pap. sat. kl. VII. Zam. 1513c z dn. 29.VI.54 r. 5-B-11494
Druk ukończono 8.VII.54 r.